

ויהיכן צונו?

1. ספר הליקוטים - פרשת עקב - פרק יא

דע, כי אין דבר בעולם שאין כנגדו ממנה ושר לעלה, והאלנות כשהעלים נופלים מהם, גם איזה כח מאותו השם עלין נחסר באותה שעה ממנו. והנה הרים וגבעות, יש להם שרים גדולים לעלה, בערך דמיון החרים עצמן בגבהתם, כי הלא השמים הם דוגמת הארץ בכל מיניהם. ואmens המיעיות שבקרקע, תניגם יש לעלה ג'... וכמו שהארץ נחלקת לו' אקלמים, כך מלכותם לעלה ג' נחלקת לו', ונקרה בת שבע. וכפי המקומות שבו מתחדש לעלה מעיין, כן למטה ג' מתחדש כנגדו. ואmens ג' הוא עניין ההרים גדלים מים ליום, מעת ברירת העולם, רק שאין הגידול ניכר בהם:

2. חי מוותרין, סייפורים חדשים, פ"ה מעשיה מאורח בעל בנו פיס תקס"ט. א' ותנאה.

1. אמר מזלקת נר חנכה בלילה אורח נכנס לבעל הבית... ניצא עמו מן הפתח. ואזיו תכף עזב אותו והתחלף לפרם עמו, והיה קר לו ולחק מלבוש ונתנו לו, ואמר לו קח זה הפלבוש וניתב לך ויהי לך אכילה ושתייה וכל טוב ותשיב לביתך ופרח עמו.

2. בתווך כד הסטכל והנה הוא בביתו. ולא היה מאמין בעצמו שהוא ב ביתו, אך הסטכל והנה הוא מדבר עם בני אדים ואוכל בשותה בזרק העולם, בתווך כד חזר והסתכל והנה הוא פורט בכתלה, חזר והסתכל והנה הוא ב ביתו, חזר והסתכל והנה הוא פורט, וכן היה מתנаг זמן רב.

3. אמר כד החיריד אותו בין שני הרים בגיא ומצא שם ספר והוא בו צרופי אותיות איז'ח הוא ד' וכ'ו' וכן היה מציר בHEST פילים ובתווך הפלים היו אותיות. גם היה בתווך הפלים אותיות של הפלים שיכולים לעשות על ידים אלו הפלים המציגין בספר, ובתווך את הספר.

4. בתווך כד הסטכל והנה הוא ב ביתו, חזר והסתכל והנה הוא שם, והתישב עצמו לעלות אל ההר أولי ימץא שם איזה ישוב. וכשבא אל ההר ראה עמד שם אילן של זקב עם ענפים של זקב ועל הענפים תלויים פלים כמו אלו הפלים המציגין בספר, ובתווך הפלים היו פלים שעל ידים עושים אלו הפלים.

5. וכך היה פוץ לקח ממש הפלים ולא היה יכול, מחתמת שהיו נסכימים שם על הענפים שהיו בעקבמימות. בתווך כד הסטכל והנה הוא ב ביתו. וכך היה לו פלאה גודלה מה זאת שהוא פעם בכאן ופעם שם. וכך היה פוץ לספר זאת לבני אדים אך אין מספרין פלאה כזו לבני אדים מה שאינו ראוי להאמין.

6. בתווך כד הסטכל מנו הפלין וראה את האורת הפ"ל והתחלף לבקש אותו מאי שיבוא אצל, ואמר לו אין לי פראי כי אני הולך אצלך. אמר לו זה בעצמו נפלאת בעניין.

7. הרי אני כאן ומה זה שאתם הולכים אצלינו השיב לו בשעה שנתרצית לילך עמי ללוות אותו מן הפתח א' לקחתי ממך הנשמה ונתתי לה לבוש מון עזון הפתחתון והפשך רום ונשר אצלך. ועל-כן נשאלה מה צור לך און אתה שם ואתיה ממשיך הארה מפנו אליך, וכשאתה חזר לך און אתה峩.

3. תלמוד בבלי מסכת שבת דף ג'ג/a
מאי מברך מברך אשר קדשו במצותו וצונו להדליך נר של חנוכה והיכן צונו רב אויא אמר מלא תסור רב נחמה אמר שאביך ויידך זקניך ויאמרו לך.

4. זכריה יד
(ב) ביום ההוא יקח על מצלות הסוס קרעש לד' ... וזה כל סיר בירושלם וביהודה קרעש לד'

5. רבי נחמן מברסב. אוור האמת והאמונה.
דע כי כל העולם כולו הוא בחיי גלגל החזור שקורין דריידיל והכל חוזר חלילה ונתחפה ... כי באמת בהשורש הכל אחד ... וזה בחיי מה שמחקין בחנוכה בדרידיל כי חנוכה הוא בחיי הביהם"ק ועיקר בנין בהם"ק היא בחיי הניל.

6. בש"ת "חיות של" סימן כ"ח
שר' חיים יוסף דוד אוזלאי מחזיק בחרום על יהודי שלעג למנהג שאומריו חד גדייס בסוף הסדר מפני שמנhog זה נשמר ע"י אף יהודים בפולניה אשכנז וכו' .

7. הרוב יצחק טעסלער (ויזניץ)
ומבואר האותיות שרשומים על היררייריל (סביבון) בסור התקרבות והגשת העולמות התהוונים להעולמות העליונות בסוד גשם ה' לפיכך בשמי אצל אוותיות ש' או י אין מרווחין כלל כי אוותיות אלו כבר היו ולא פעל כלום בעבודתו בעולם רק שעיקר ברירת האדם בעולם לתקון החטא והזדרכות מעשינו לעורר רצון השמי' להשפיע לנו כל טוב בסוד מיין דוכריין, ולזה באות ה' - הוא נוטל חצי שהוא רק בסוד העלתת מיין נוקביין, ובאות ג' נוטל כלו שمرמז על התעוורויות הרצון השמי' מלהמעלה בסוד מיין דוכריין מעילא לתהא בהשלמת היחוד והזיווג .

8. ספר קול מבשר ח'ג - חנוכה
ה. ואת היהודת שלח להורות לפני גשנה, וכו' (בראשית מ"ו כח). חנוכה - הכהנה לימות המשיח. וזה עניין הדריידעל [סביבון], נגה"ש - גימטריא משיח. ואמר הרבי ר' חנוך העניך הכהן זצ"ל מאלכסנדר, בשם הרור"ב זצ"ל, ואת היהודת שלח להורות לפני גשנה, שהיא גימטריא משיח. עהר זאל פריער משיחען. וזה הסוד מדרידיל. [חשבת לטובה ד' ו' ובס' ייכhn פאר' מביא אמר הניל בזיה הלשון, מאן מקאצק זצ"ל, אמר לזקנינו מרן מאלכסנדר זצ"ל, שהיה אז בעת הרבי ר' בונם זצ"ל אמר, נחש ינחש' - שני מישיכון (עיין קול שמחה), מקץ אותן שסיפור הזה היה בחנוכה בפי מקץ - המבי"א), אמר זקנינו זצ"ל, שעתה מבין הסוד מהדרידיל נגה"ש, שגימטריא משיח'. דחנוכה הכהנה וסיבוב לכך המשיח ניל]. (כמו שmoboa בקהל שמחה הניל, שימוש בן יוסף הוא הכהנה למשיח בן דוד - המבי"א) [יכhn פאר לחנוכה, ד' מ"ח]:

בקל"ח הפתיחה: כל חכמה הקבלה היא לדעת הנගתו של הרצון העליון, ומה יהיה סוף כל סבובי העולם, ואייך מתפשטים כל הגלגולים זרים אלה אשר לעולם, כי כבר שיער הרצון העליון סיבוב הנגגה זאת הגומרת בשלמות הגמור. (פתח ל, פירוש). מראים ימות עולם הגלגל סובב רק לנקיודה אחת, שהוא השלמות האחורי, התיקון האחרון. שהוא בגאולה העתידה. העולמות נבראו בדרך שיויכלו עלילות מדורגותם, כי הלא לכך ירידת מתחלה ירידתם בזמן השבירה כדי שיעלו מעט עד שיחזור הכל למדרגה השלמה, קודםם השבירה. (שם, ופתח קלא). וזה הוועד בראש מערכת התועלות העולם, בהסכמה הרב, הקרוב לרמח"ל, לעיתים גם בלשון 2.